

14623

III

8

P

Akta groene 2 v. 1776.

Ad Bartolomeo

1889

1889. III. 149.

8 n. R.

Prawo pol. 4995. vol. VIII.

Numerus currens	L i t e r a S.	Artes.	Leipzig Hermann Hoppe	Forma	Armamentum	Forculus	Series
	Stade. F	Vom Musikalisch-Schönen. Mit Bezug auf Dr. E. Hensel's gleichnamige Schrift. Inauguraldissertation Strom: 541		8.			

Treść voluminu VIII.

1. Olizarowicz Fr. Produkt sprawy.
2. Sulistrowscy - Stan sprawy.
3. Wołodzko - Próba dekretu.
4. Pacowie - Wyłożenie sprawy.
5. Bernowicz - Sprawa z Niezabitowskimi.
6. Kozieronscy - Meritum sprawy.
7. Miniewscy - Sprawa z Jezierskimi.
8. Krawczewscy - Wykład sprawy.
9. Syruć - Kontrowersya.
10. Nagurscy - Doniesienie sprawy.
11. Woyzbunowicz - Sprawa.
12. Hraszewicz - Produkt.
13. Tubielewicz - Replika.
14. Hwyrnowicz - Replika.
15. Tubielewicz - Resolutio.
16. Dornowicz - Replika.
17. Kalenkiewicz. Oznajmienie interesu.
18. Włó przeciw Growskim.
19. Growscy - Replika.
20. Urłowski A. - Proceder.
21. Włó Replika.
22. Swanowski - Akcessorium.
23. Piszczałka - Replika.
24. Legorowiczowie - Narratywa sprawy.
25. Furówie - Replika.
26. Inarska - Wiadomość o interesie.
27. Franciszkanie - Usprawiedliwienie.
28. Lyszkiewiczowie - Wykład sprawy.
29. Jeleniski - Explikacya sprawy.
30. Rozembergowie - Wykład sprawy.
31. Ropona - Stan interesu.
32. Ljwiniski - Wykład sprawy.
33. Meritum sprawy XX. Franciszkanów.
34. Grabowscy - Replika.
35. Bielawscy - Replika.
36. Sulistrowski - Replika karmelitom.
37. Karmelici - Replika Sulistrowskiemu.
38. Zawisza - Replika Ruzewicom.
39. Ogancowski - Status causae.
40. Sorokowicz - Stan sprawy.
41. Naramowski - Wykład sprawy.
42. Kozereyc - Produkt sprawy.
43. Kredytorów prośby z Kozereycem.
44. Pocięja - Petita przeciw Kozereycowi.
45. Skirmontowicz - Produkt sprawy z Orzeszkami.
46. Orzeszkowa Teresa. Produkt.
47. Orzeszko ~~Karimierz~~ ^{Ignacy} - Categoria ultima.
48. Włó Ludwik - Produkt z Karimierzem O.
49. Włó Benedykt - Produkt z Karimierzem O.
50. Swanowscy - Sprawa z Harosta, Inanowski.
51. Swanowski Harosta - Rezolucya.
52. Massalski ^{Ignacy} - Sprawa z Niesiołowskimi.
53. Brodowski - Produkt sprawy z Massalskim.
54. Lienkiewicz. Usprawiedliwienie Massalskiemu.
55. Lenkiewicz - Status causae przeciw Massalskiemu.
56. Wierzeyski. Produkt przeciw Massalskiemu.
57. Niesiołowscy - Reporyczya Massalskiemu.
58. Massalscy - Replika Niesiołowskiemu.
59. Horain ito. Replika Lienkiewiczowi i Ld.
60. Lenkiewicz J. Replika Massalskiemu.
61. Pawlikowscy - Oświadczenie Massalskiemu.
62. Niesiołowscy. Petita przeciw Massalskiemu.
63. Wierzeyski - Petita przeciw Massalskiemu.
64. Lenkiewicz - Petita przeciw Massalskiemu.

24
23

1775

R E P L I K A

WJP. Piłczalaý Oberzfleytnanta Leyb Regimentu Woyłk
W. X. L. z WJPP. Jwanowłkimi Starościami Sądowymi y
Starościcem Wwoztwa Min: we dwóch Częściach.

*Część pierwsza w punkcie pierwszym pierwszeństwem długu y kognicyi od po-
śledniey WW. Słtow Min: wlewkem od JW. Tyłzkiewicza nabytey pre-
tenfyi, a za niemi żadaney do Lackowszczyzny Rehabicyi W. Piłczalaý
wyzwoli. W drugim punkcie zarzuty WW. Słtow Minskich ku zniewadze
konwikcyi Piłczalaýskiej względem Regestrow zażyte iako nie prawne
a Dekretem oczewiłym Trybunałskim przeciwne zniesie. w Trzecim
punkcie wszelkie przeciwko konwikcyom pretenfye przez WW. Słtow
Minskich po formowane wespół z żadaną inkwizycyą kalkulacyą y weryfi-
kacyą umorzy.*

*Część druga: Ze opisy ugodliwe, iako nie innego nie znaczą tylo satysfakcyą
Dekretowi Trybunałskiemu nie dopełnioną; tak one będą odrzucone,
czyli przyjęte na twierdżę teyże satysfakcyi, jednakże że z possesyi Lac-
kowszczyzny W. Piłczalaý nie ruynują: w następney prawdzie da poznać.*

Co do pierwszego tey części punktu.

Za dług W. Oberzfleytnantowi winny, iest długiem zeszłego Jozefa Iwana-
włkiego między innemi Dobrami Aktora Lackowszczyzny Oyca teraz po-
zwanych, około tego żadney w prawdzie niema dysputy, bo wszystkie
zapozwy y w nich wzajemne żaloby zgodnym tey prawdy stają się prze-
świadczeniem: *na Dowod czytać one.*

W. Stanisław Iwanowski Sttcie Minski że iest synem zeszłego Słty dłużnika
y że nie nabyciem własnym, ale za prawem natury w głowie natury Oyca
swojego stał się Aktorem Dóbr Lackowszczyzny a razem tegoż długu ró-
wnym iako Oyciec onego debitorem; *T to nie iest wypartym.*

A kto posięga Dobrą prawem od Oyca natury spadłe, że ten nosi y brzemio-
na czyli staje się powinowatym znośzenia długów Oycowskich, tak wy-
rażne prawo w ar. 18. z Rozdz. 7. konkluduje, *Czytać ony.*

Tym więcej kiedy nim zdolnym stał się dla lat nie doyrzałych do zaciągania
długów osobą swoją; już on jako z prawa natury Aktor y Dobra onego
wszelkie po Oycu dostałe w powinowactwo nie uchronnego zaspokojenia
długu Piłczalaý winnego Dekretem oczewiłym Trybunałskim przekona-
ne y osądzone zostały.

1761. Februar: 27. dnia Dekret oczewiły Trybunałski z nim samym z dokła-
dem braci iako równych Debitorow a razem naturalnych opiekunow
ferowany *Legatur.*

Kiedy zaś wszystkie *generico nomine* dobra W. Starościca pod obowiązek dłu-
gu osądzone, więc wszczegulności żadne atym samym Lackowszczyzna
od tegoż długu wyzwolone nie zostały.

Pierwsze zatym Prawo W. Piłczalaý z Dekretu Trblgo za dług iemu winny
do wszelkich dobr, nizli Prawo sukcesyi W. Sttcowi otworzyło się.

Sami nawet JWW. Staroścowie Min: tey pierwszości wymówić niemogą;
kiedy kwitacya przez nich od W. Piłczalaý że dwódziesiętu tysięcy wzięta
salvam actionem o 10000 do osoby W. Starościca y do dobr onego według
Dekretu Trybu: zachowująca zupełnym tey prawdy iest przeświadcze-
niem w dowod.

1761 Marca 19. dattey eorundem 26. d. w Magdeburgi Mińskiej przyznanej
kwitacya vidimus legatur

Obiekcya zaś Starostów przeciw Dekretowi oczewi: Tryb: wniesiona, że Lackowiszczyna wespół z Przyłukami zostawała pod dożywociem JW. Józefowey Jwanowskiej Starościny Miń: Matki pozwanych, obiekcya jest kolateralną do Sprawy teraznieyszey nie wchodzącą y nie do wzajemney kwestyi o pierwszość długu nie szkodzącą ani pomagającą.

Wszakże gdyby wchodziła w rozrządek sprawy ninieyszey de prioritare: wezwany byłby od W. Piłczwały Dekret Marszałkowski pod Rokiem 1759 9bra 22 d summe teraznieyszą W. Piłcz-łowi na wszelkich dobrach zezłego Stty przydziający; a przez Dekret Trybunałski nakazem zgodney satysfakcyi potwierdzony.

Aten daby poznać że dożywocie Starościny testamentem 1760 7bra 1. d. na Przyłukach y Lackowiszczynie zapisane, Rokiem od długu Piłczaylin-kiego późnieysze przed pierwszym przodkować niemogłoby.

Nadto gdyby się okazało pierwszym Prawem dożywocie Starościny zezłey do Lackowiszczyny, od długu wiecznika uwolniłoby niemogło etiam w tych dobrach dożywotnich, chyba doczasu extenuacyi dożywocia wstrzy-
mać satysfakcyą zdolnym stałoby się bowiem.

Prawo statutowe w Ar: 4. z Roz: 7. dozwała mimo Prawo dożywotnie do-
bra komu chcąc sprzedać.

Aczemuż na dziedzictwie do sprzedania wolnym dług Dziedzica a to ieszcze dekretem na wszelkich dobrach zabezpieczony niema mieć skutku w osądzoney satysfakcyi.

Tym barziesy kiedy dożywocie poślednie, kiedy o dożywocie sprawy nie-
ma, kiedy po zakończonym dożywociu pierwszy rozpoczął proceder Pi-
łczwał o satysfakcyą Dekretowi pozywając z Lackowiszczyny niżli pra-
wo zastawne Tyfakiewiczowi od Starościca wydane zostało; kiedy ze-
szła Starościna dożywociem swoim sądenia summy dla Piłczwały na wszel-
kich Dobrach a tym samym y na Lackowiszczynie niebroniła y bronić
jako poślednie zapisy mająca niemogła.

Więc zarzut WW. Starostów przeciw Dekretowi oczewi temu Trybunałskie-
mu summe na wszelkich Dobrach ipso facto y na Lackowiszczynie przyśa-
dzającemu pewnym jest zarzutem w sprawę nie wchodzącą a ku zniewa-
dze Dekretu podany barziesy ukarania niżli utrzymania pierwszości jst
ogodnym.

Ani zarzut przemilczenia dawności z Artykułów do innego przypadku sta-
nowionych opisanej od WW. Starostów Mińskich wrzucony W. Piłczwałę
z pierwszości zrazić y z possesyi Lackowiszczyny zruynować może:
kiedy.

Trybunał Dekretem swoim exolucyą Sądzoney na Starościcu y na wszelkich
Dobrach summy do doyscia lat zauspendował. *Czytał Dekret.*

Skoro Starościc przyzedł do lat zupełnych; skoro Matki równo z życiem
dożywocie skończyło się; skoro Trybunał Dekretem swoim 1769 Januarii
27. dnę Lackowiszczynę Starościcowi jako sukcesorowi po Oycu dłu-
żnym spadłą przywrócił, *videtur Dekret.*

Wkrótce W. Piłczwał pozew na Lackowiszczynie położonym do satys-
fakcyi Dekretowi z teyże Lackowiszczyny przed Trybunał adcytował
Starościca.

1770. Januarii 11. dn. pozew widzieć podany y zeznany.

Prawo zaś o dawnościach nie jest jedne na wszystkie przypadki ani wszyst-
kich spraw rodzaj jednym prawem co do dawności skonkludowany.

A iż innego rodzaju sprawy niema, iako tylo o dług Oycowski na Synie y
w wszystkich onego Dobrach łączony do tego więc rodzaju iaka y wielora-
ka była dawność, krótka dacie się dystrynkcyi.

Dwa są rodzaje do długow na Dobrach opisanych lub Dekretami wskaza-
nych.

Pierwszy rodzaj w Art. 91. z Roz. 4. do lat 10. na utratę rzeczy zamierzony
iż kredytorowie gdyby po skazaniu Urzędowym 10. lat przemilczeli wie-
cznie milczeć mają, to jest tracić sumę powinni. *Legatur.*

Drugi rodzaj dawności o długach prostych y z prawa Dekretami wskazanym
służy possessorom od Debitora dobra nabywającym y znajduje się w Art.
10. z Roz. 7. a ten różni się od pierwszego rzeczą: y czasem różni się
rzeczą, bo utraty dla kredytora niezakłada, possessora uwalnia, a do
istoty odsyłać każe, różni się czasem bo nie dziesięcioletni, ale trzyletni
termin przemilczenia zakłada, a to od daty prawa nabywającego Do-
bra. *Legatur.*

A nad te dwa prawa do przypadku niniejszej sprawy summowney żadney
inne prawa w argumencie dawności służyć niemogą, bo są do innego, a
równego spraw gatunku stanowione.

Atu już uwagą zwrócić się należy do Sprawy niniejszej iako ona jest y od
którego do którego czasu dawność przemilczano WW. Starostowie rozu-
miec y twierdzić zechcą.

Od daty Dekretu Trblgo 1761 Febr. 1. d. do daty zapozwu na Lackowszczy-
w Ru 1770 Januarii 11 d. o satisfakcyą Dekretowi wydanego.

Alie ich argument będzie przeciw Dekretowi, kiedy Dekret przysądziwszy
sumę na wszelkich dobrach do lat trzech ad competentiam annorum exo-
lucyą za suspendował, ipso facto wtym czasie niepozywać ale milczeć y
czekać nakazał. *Legatur Dekret.*

ado. przeto 1764 był czasem czynienia Dekretowi satisfakcyi.

Od tego więc Ru 1764 czas czynienia Prawem niezamilczanym do lat 10
zamierzony, bowiem w Ru 1770 Januarii 11 d. pozew na Lackowszczy-
nie po Stścica ad satisfaktionem Dekretowi na ten czas kiedy JW. Tys-
kiewicz ani Sttowie żadnego do Lackowszczyzny Prawa nie mieli ad in-
stantiam W. Piłczalę zakroczył.

A Starościę zapozwany z Lackowszczyzny by iako dawność onemu do kas-
saty tey summy służyć mogła, oto nigdy na W. Piłczalę nie manifestował
się, niepozywał, Procederu wzajemnego niewszczynał nikomu o to mo-
wienia Prawa y niemógł wydać iako przed czasem cytowano, y niewy-
dał.

Spytać się więc Starostow należy naktórym z tego dwuyga wymienionych
Praw argument swój dawności zasadzaia.

Jeżeli na Art. 91. z Roz. 4. przez zamilczenie dziesięcioletniey dawności utra-
tą kredytora summy grożącego? tego czasu niedowiedli y ten im nieflu-
ży kiedy przed zapozwem w Ru 1770 wydanym Stwie debitorami nieby-
li y Prawa żadnego do Lackowszczyzny nieokazali.

Nawet terazniejsza żałoba WW. Sttów niewiedług tego Art. 91 do kassaty dłu-
gu, ale do przenosu z iednych nadrugie dobra a prawo statutowe Art. 54
z Roz. 4. nie przeciwko żalobie mówić niekaże.

Więc sami siebie osądzili, że y czas do utraty niezamilczany, y mówić o u-
tracie z czasu przed swoim nabyciem upłynionego nie są zdolni.

Jeżeli na Art. 10 z Roz. 7 dawność do lat trzech od nabycia dobr prawego
zamierzającym argument swój gruntować zechcą: iako powinni barzciey
nierównie na swym zdaniu omyleni zostaną.

Bowiem prócz zapozwu przed nabyciem prawa zastawnego w Lackowszczy-
nie podanego, że czas trzyletniey dawności od daty tegoż Prawa w Roku
1770 Mar. 20. d. y to niepossefsonalnego do zapozwania WW. Sttów po-
słedniey weszłych w possefiją Lackowszczyzny przez W. Piłczalę nie-
zamilczany. *W dowód.*

1771 Febr. 25. d. Dekret kontumacyiny na Stścica iako po Dekrecie oczę-
wistym

wistym in captatum tempus zwłkazem summy na Lackowiszczynie wypa-
dły videatur.

Y kiedy zatymże Dekretem do Lackowiszczyny od prawowana była exeku-
cya Stwie ieszcze w swej posleſsji niemieli, ale Stście jako possessor tey-
że exekucyi w Lackowiszczynie bronił. *Swiadkiem tego listu testymonialny Urząd:*
1771 Marca 29 d. *widzieć.*

Po sprowadzoney exekucyi kiedy mimo pierwszość zapozwu y konwikcyi
Stwie za Prawem poſlednim weszli w posleſsja, równie z Stścicem wraz
pозwanemi przed Trbł zostali.

1772 Januariusz 20 d. pozwy po Starostow y Starościca przed Trbł wyniesione
widzieć.

Od daty więc 1770 Mar: 20 d. Prawa zaſtawnego nietyło 3. l. t. ale y dwóch,
a od daty posleſsji WW. Starostow po exekucyi zaszeley y Ru zupełnego do
zapozwu w Ru 1772 Jan: 20 d. wyniesionego W Piſzczało niezamilał.

A zatym wedle wezwanego przez WW. Stow Ar: 10 z Roz: 7: czas dawno-
ści od daty nabycia zakładającego, nie W. Piſzczało do innych dobr, ale
Stwie zapłaciwszy sumę WW. Piſzczale sami pro repetitione do W. Sta-
rościca odeſłani być powinni.

Tak bowiem wyraźnie tenże art: 10. z Rozdz. 7. konkluduje in verba: *Wszak-
że jeſliby o ten dług także Urzędownie zapisany do prawa pozwał tego, który
to imienie dzierży, dawności takuż nieomieszkałszy; temu według zapisu jego
pierwszego ten dług naturze imieniu ma być przyſądzon. A ten który w dzier-
żeniu będzie tego dzi dzitwa on dług ma zapłacić temu, który pierwszy zapis
ma, a sam ma ty h pieniędzy y każdego inſzego nakładać do iſkiwać się na iſcie
Et a przy końcu toż sam o przeżyſkach z Prawa ſkazanych rozu nieć y ſądzić
każę Legatur § 2 do § 3 to.*

A ta znowu WW. Stowie iſli do Sprawy wrócić się zechcą; z naydą y w
naturze dług W. Piſzczayły Pierwszy, bo Oycowski a WW. Starostow
synowski, y w Dokumentach pierwszy, bo Dekret Trybunałski na wiel-
kich Dobrach przyładający ieſt pod Rukiem 1761. Febr: 27. a Prawo za-
ſtawne od JP. Tyſzkiewiczza przełane ieſt pod Rokiem 1770. Marca 20 d.
dziewięć laty pozniejszy.

Więc WW. Stowie według nauki tegoż prawa albo dług W. Piſzczale win-
ny zapłacić z Lackowiszczyny, a repetycyi ſzukać na Stścicu, albo z swo-
im prawem zaſtawnym jako poſlednim iſć powinni do Burbiſzek kędy
Ewikcyą tymże prawem mają sobie opifań *Legatur ich Prawo.*

Równie mieć chce prawo ar: 73. z Roz: 4. który *Legatur.*

Objekcya WW. Stow że w zapozwie pierwszym po Stcie wyniesionym Pi-
ſzczało nie proſi summy z Lackowiszczyny ſądzenia a pierwszość nie od-
pokładania na Dobrach pozwow ale od wyniesioney do tych Dobr żaloby
ma się rozumieć.

Ergo on według ar: 73. nie ma pierwszego kroku do Lackowiszczyny od
prawa zaſtawnego.

Zawod wielki y przeciwko naturze sprawy y przeciwko prawu Statutowe-
mu.

Zawod pierwszy przeciwko naturze y rozpoznaniu sprawy; kiedy żaloba
w pierwszym zapozwie Piſzczayły ma się do ſatysfakcyi Dekretowi, a De-
kret Trybun: kiedy żądanych Dobr Sttea od zapłaty długu Oycowskiego
ipſo f. cto y Lackowiszczyny nie uwolnił, ale na wſzystkich Dobrach przy-
ładził.

Więc między innemi Dobr mi z Lackowiszczyny o zapłatę summy była y
ieſt żaloba W. Piſzczayły.

Zawod drugi przeciwko prawu Statutowemu, kiedy wyraźnie konkluduje
in hac verba: *A Urząd nasz żalobnikowi na onymże Imieniu na którym p. zw. y
kłaść poczęto od prawę do końca czynić ma według tego Statutu. Legatur.*

Podo-

Podobnież Konst: 1726. Roku titulo Dobra wskazami y przeżytkami onerowane aby indilate executioni prætentorũ podlegały, a nowi possessorowie aby do swoich Ewiktow odsyłani byli postanowiła *Legatur*.

Wszakże niech ten argument przeciwko naturze sprawy i przeciwko prawu wniesiony że nie odpokładania na Dobrach pozwu zwiżego pod R. 1770. Jan: 11 dn: ale od wyniesionej żaloby ma się rozumieć priorit: s? còz n. powtórny pozew w Ru 1772. Janu: 20. dn: zgodnie z art: 10. R: 7. przed zamilczeniem dawności trzyletniey po Sttowi jako nowych possessorow Lackowszczyzny wyniesiony wnosić y czym się od niego wymówić mogą.

Kiedy ten pozew po sprowadzoney za Dekretem kontumacyinym exekucyi y pokładaniem na Lackowszczyźnie y żalobą wyraźną do Lackowszczyzny o zapłatę długu pierwszego Dekretem oczewistym Sądzonego równie debitora, jako y possessorow dorosprawy pociągnął.

Kiedy za takowym pozvem tenże art: 10. z Roz: 7. wyraźnie skonkludował, aby nowy possessor pierwszy mającemu przeżytek z prawa skazany, płacił a sam swojej należności szukał na liściu.

Więc kiedy idzie o satysfakcyą Dekretowi oczew: Trybun: pierwszemu od inkrypcyi zastawney czy to do pierwszego pudy zapozwu po Stscia przed tą inkrypcyą zastawną wyniesionego? czy to do zapozwu powtórnego po Starostów exportowanego w żadnym prawie obrony dla siebie ciż Starostwie nie znajda do wymówienia się od zapłaty pierwszego długu o wżem y przez sprawiedliwość y przez prawo natury y przez prawo Statutu zawsze obowiązani zostac mużą, iakò nowi possessorowie do zapłaty a nie do wysłania na inne Dobra.

Objekcyja druga WW. Sttów przeciwko zapozwowi pierwszemu, że czasu possesyi swojej zastawney w summie sześciu tysięcy za prawem zastawnym od Starostwa wziętym trzymaney Piszczało na Lackowszczyźnie mimo wiedzę Starostwa ten pozew położył, ergo nie jest żadnym pozvem.

R. 1mo Starostwa stawa czemuż tego niemowi? niech wyzna w czyjej Folwark Lackowszczyzna był possesyi? kiedy pozew pierwszy podany: jeżeli nie u niego samego.

R. 2do Jeśli mało natym Piszczało na dalszy tej objekcyi odwod idzie do juramentu, natym iako te prawo zastawne niebyło possesyonalne y za nim Lackowszczyzny nietrzymał kiedy pozew Starostwa podawał.

R. 3tio W exolucyą prawa zastawnego do possesyi przez intromisyą nieprzywoził, i ona przez żadną stronę non producitur.

R. 4to. Owszem, że niebył do possesyi przez Starostwa dopuszczonym manifest W. Piszczały świadczy 1769. zaniefiony, czytał.

Kwitacya zaś na wsparcie teyże objekcyi WW. Sttów zażyta na blankiecie zapisana, kiedy tylo z summy sześciu tysięczney, a nie z summy Dekretem sądzoney 10000. złtch kwituie, kiedy Lackowszczyznę od teyże summy sześciu tysięcy, a nie 10000. uwalnia, kiedy z zapozwu o summe 10000. na Lackowszczyźnie wydanego Stscia niewyzwala y onego nieumarza, kiedy najmniejszy cząstka teyże summy kwitacyą nietknięta, kiedy pierwszym Dokumentem salva o też summe zachowana, tą kwitacyą bynajmniej nienaruszona, ni skasowana.

Jakże takową kwitacyą na co innego służącą naciągnąć, że ona od summy 10000. złtch Lackowszczyznę y Starostwa uwolniła.

A jako zawod wielki przeciwko Dokumentom, tak niemniejszy przeciwko prawu uczyniony, bowiem prawo.

Konst: 1538. pod Art. 17. z Roz. 7. konkluduje in hæc verba, przywileje y zapisy pospolite niemają być na inne rozumienie wykładane, jedno iako napisane są y tak jako same w sobie brzmią.

Więc interes W. Piszczały o sumę do Lackowszczyzny tąż kwitacyą
nierknięty z pierwszeństwa swego nie poruszonym jest interessem
do zadzierżenia possessyi, lub odyśkania z niey summy cum altero
tanto.

Daśza jak wielka jest konwikcya pierwszości długu od prawa zastaw-
nego WW. Starostów do Lackowszczyzny zaśzła wspieraąca tu się
nie powtarza, gdyż jest produktem objaśniona.

*Lecz co też przeciwko oney od WW. Starostów przyproźbie do kassaty za-
żądanej pewnego podano, owżzem jak występnie przeciwko prawu y
Dekretom mówiono:*

*Punkt Drugi o mocy ich niewzruszoney konkludować
będzie.*

Trybunał Gł. W. X. Lit. Dekretem swym Oczewistym między innemi
wyrckami summy rzeczoney 10000. złt. na Starościcu y Dobrach
onego wszelkich Piszczałowi sądzoney, za doysciem lat Starościca
omnimodam vindicationem temuż Piszczałowi przez rosprawę ex
termino taćto zabezpieczył.

1761. Febr. 27. Dekret Oczewisty *Lgtur.*

Nagana więc w tey sprawie Regestru Taktowego, a z niego konwik-
cyi na Starościca zaśzley przez WW. Starostów niebacznie uczy-
niona, jest zniewagą Dekretu Oczew: Trybunał: bez żaloby w nie-
siona.

Wynieśli Starostowie żalobę do kassaty konwikcyi na Sttca ex termino
taćto na siebie z przyłączonych Aktoratów zaśzley, lecz niemieli,
nie mają, y mieć nie mogą do kassaty Dekretu Oczew: Trybunałsk:
żaloby, a bez żaloby, że nie wygrywać nie mogą tak naucza Artk.
54. z Roz: 4.

Niemając y mieć niemogąc żaloby do kassaty Dekretu Oczew: Trybu-
nałskiego Regestr Taktowy na tę sprawę z Starościcem wyznacza-
jącego, jakże się poważyli naganiać w tey sprawie Regestr Takto-
wy, a tym sposobem mówić przeciwko konwikcyom y żaloby do
kassaty onych wynosić.

Mówią Starostowie, że po Dekrecie Oczewistym Konst. 1764. titulo
Regestr Taktowy zabroniła do niego wpisywać się w sprawach tych,
któreby za sobą nie pociągały lezyi bezpieczeństwa Sądowego, er-
go jako Regestr Taktowy, tak y Dekreta z niego są nieprawne.

B. Przepisała gatunek spraw do Regestru Taktowego wchodzić ma-
jących rzeczoną Konst: prawda nie znegowena, ale Dekretow O-
czewistych Trbłskich nie knęła.

Owżzem taż Konst. lub titulo de valore Dekretow Oczewistych, aby
one przez nikogo in ullum dubium wokowane y naruszane niebyły,
warował.

Więc kiedy Regestr Taktowy, Dekretem Oczewistym Trbłskim na
tę sprawę osądzony a Dekreta kiedy taż Konst. Coronationis in
omni circa inviolabile robur utwierdzone: godziło się IWW. Sta-
rostom mówić przeciw temu Regestrowi, y z niego zaśzłym kon-
wik-

wikcyom na Dekrecie Oczew: Trblskim ugruntowanym *ile kiedy*:
Po wypadłym pierwszym na Sttca kotumacyinym Dekrecie ex termi-
no taćto, po odprawioney prawney za nim exekucyi, y po nie do-
pulszczoney przez Sttca tradycyi, kiedy na powtórny Terminie
ex eodem Registro z Starościcem zawołana sprawa, Starostowie
równie pozwani Aktoratu drugiego przeciwko łobie z Regestrow
sprzeciwieństwa łączyć niebronili, Aktoratu pierwszego nie burzy-
li, ipso facto sami za legalny uznali, na łącznie zgodzili się, y ko-
pią spraw przyjęli.

1772. lunii 11. dnia Dekret Trybunał: na Sttca kontumacyiny, a z Sta-
rościami copiarum spraw *videatur*.

Podobnież na trzecim terminie o kontrawencyą Dekretom przypa-
dłym Sttcie Miń: Aktoratu rzeczzonego w Regestrach Taktowych
z Sttciem uczynionego nie burzyli, łączenia z łobą drugiego nieta-
mowali, owszem sami do niego przyłączywszy się spólnie z Sttciem
kondemnowali się.

1774. lunii 4. trzeci Dekret kontum: *videatur*.

Na czwartym Terminie Sttowie podobney śmiałości używszy mówili
o nieważność Regestru, stawali o odłączenie z temiż racjami nie-
prawnymi z któremi teraz stawają: cóż przecie zyskali, o to:

Trybunał Dekretem swoim, Dekret swój pierwszy Oczewisty, a ra-
zem zaśzłą konwikcyą za nie wzruszoną przyczynę wzniósłszy Akto-
rat z Starościcem w Regestrach Taktowych za legalny uznał, a do
niego drugi Aktorat ex decisione sua przyłączywszy proceder na-
kazał, ipso facto całą konwikcyą stwierdził, w dowód:

1775. Marca 3. d. Dekret Oczew: Trybunałski *Legatur*.

Niechże dopiero sami siebie Sttowie osądzą, jeśli słusznie mówili do
nagany Regestru Taktowego, a za nim konwikcyi na dwóch Oczew-
istych Dekretach wspierający się, y jeżeli słusznie doma-
gali się pen na W. Piszczałe, Dekreta nie poruszone zaśzły przewod
pława tłumaczyć.

A W. Piszczało na tym moc konwikcyi swojej krótko okazawszy, do dal-
szej przystępuje odpowiedzi, że wszelkie przeciwko teyże konwikcyi do
W. Piszczały poformowane przez Sttow pretensye, oraz żądane na
zniewagę tradycyi *actus Inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi* wespół
z pretendowaną remijsą uchilone być mają.

Punkt trzeci to skonkluduje:

Około tey prawdy nie trzeba długiego namyslenia się na przekonanie,
w tey mierze WW. Sttow y ich żądań nieprawnych.

Cztery Dekreta Trblskie, jeden Oczewisty summe na wszelkich Do-
brach przysądżający, a na satysfakcyą onego trzy kontumacyine
captati temporis wskazami summ na Lackowszczyźnie, z kilkakró-
tną tentacyą tradycyi do Lackowszczyzny za niemi czynioną nay-
przód przez Starościca, potym przez Sttow bronioną.

A te: że y pierwszeństwem od prawa zastawnego WW. Sttow za-
szczycone y mocą dwóch Oczewistych Dekretow Trybunał: wspar-
te, już się dowiodło.

A przeciwnie kiedy Sttowie przekonani zostają: że nie takiego nie mają, coby albo pierwszość ich prawa zastawnego wywiązało, albo złość konwikcyi Piszczaylińskiej wypróbowało.

Nadto kiedy Sttowie na żadnym terminie warowania possessyi swojej zastawney Lackowszczyzny iako w stopniu prawem przekonanego Sttca dzierżanej nie zyskali, y kiedy im po tak silney konwikcyi Konst. 1726. titulo de securitate zyskiwać nie dozwalała *Legatur* też Konstytucya.

Znali się oni być we wszystkich praw przekonanemi, a przeto w ostatku y sami WW. Sttowie, z społem z Sttciem luryzdatorem swoim a debitorem W. Piszczayli na ostatni stopień konwikcyi skondemnowali się, *in dowód.*

1774 Jun: 4 Dekret kontumacyiny cum forti executione non attento crimine captati temporis, a zanim obwieszczenie do tradycyi wydane, oraz tradycya Urzędowa z Inwent rzem przez Urzędnika zjeżdżającego sporządzonem y podpisanym. *Prtr.*

Pytać się więc należy? iakie z tą WW. Starostowie formułą: lub formować mogą, a dla czego też proszą Inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi, oraz remisy przed Sąd Ziem:

Czy: że nad proporcya procentu od summy 10000. cum altero tanto należący objął W. Piszczayli: na cóż tu kalkulacya kiedy z Inwentarza podawczego ma Sąd wiadomość wielę intraty, na co weryfikacya, kiedy Urzędnik przysięgły już zweryfikował wszystko, co znalazł in fundo, i dopiero ten się Inwentarz przez W. Sttca wiekowego aktora reprodukuje: naco Inkwizycya? czy że Konwikcyom Sttowie opierali się, a z tą kryminałów i różnych akcyi byli powodem, a wizakci tey rezystencyi przez Zastobę i Produkt nie wyparli.

Do czego Remisa ma być przed Sąd Ziem: kiedy nie tylko tych Aktów żądać, pretenzyi żadney przeciwko Konwikcyom rościć, lecz i sprawy formować o to do W. Piszczayli niemoga, bowiem że to wszystko zarazem ma być odiądzono i uchiloao Konkluduje Prawo, to jest:

Konst. 1726. titulo Exekucye in hac verba: *Gdyby zaś circa ejusmodi executionem dla rezystencyi kondemnowanych osob, nastąpił zaboystwa, kryminaty, zabrania summi, Jupp-decti um &c.* takowych szkod i kryminatów jeżeli kondemnowanemu i Prawem przekonanemu, albo jego assclis ft. na się jure vieti ullatenus windykować nie będą mogli. Sąd t. kowe wszelkie pretenzye nullit. te skasować, i uchylić absque juramento & sine Inquisitione mocen będzie. *Legatur.*

Do czego się tu ud. & zechcą Starostowie do Dekretu copiarum spraw, że przez użyczenie tey dyllacyi na kognicyi ich possessya została, a po kopij spraw jeden tylo Dekret kontumacyiny otrzymany na Starostow, Ergo rezystencya Starostom wolna była.

Rz. Nie trzeba na to odpowiedzi iako prawo odpowiada Art. 73. z Rozdz. 4. a mianowicie Konst. 1726. titulo Dobra wskazami y przezykami wskazane, że nowy possessor w stopniu skonwinkowanego bona jure vieti dzierżący by jeden miał na sobie Dekret ultimæ convictionis powinien ulogać konwikcyi równey, *poietóre.*

Ze przez wzięcie dyllacyi copiarum spraw gradus decretandi nie przecina się, ani na nowo od kopii spraw rozpoczynać się powinien, *Legatur.*

Inaczej gdyby prawa nie było, sądzić niegodziłoby się, boby kredytor przez odmianę possessorów, nigdyby do końca konwikcyi przewieść niemógł.

Rz. 2do. Kopia spraw przed ostatnim dekretem, wzięta niewstrzymywała
exe

eksekucyi do Lackowſzczyzny y niezabroniła, kiedy warunku poſſeſſyi niema.

Cóż kiedy po kopii ſpraw po trzech Dekretach iednym oczewiſtym, a dwóch kontumacyinych na Staroſcica wypadłych y ſprowadzonych za niemi eksekucyach Staroſtowie ſami kondemnowali ſię in captatum tempus, a tym ſamym równie convicti zoſtali.

Ergo o pretenſye z rezyſtencyi pochodzące według pomienionej Konſtyt: WW. Staroſtowie wiecznie milczeć a nie mówić powinni.

Ani Dokumenta wlewkowe Kwitacyine od W. Piſzczalla W. Staroſcicowi i wzajemnie od Staroſcica Piſzczallowi wydane ſłużyć mogą Staroſtom do zyskania Inkwiſycyi i dalszych żądań, oraz poformowanych pretenſyi ex reſiſtentia Konwikcyi unikłych, kiedy czaſu Tradycyi Urzędowej a rezyſtencyi WW. Stw na proceder i konwikcyą jeſzcze niebyła, tychże ugodliwych Opifów.

Mogłyż one albo Sttm na ſmiałość Rezyſtencyi przeciwko konwikcyom być przyczyną, albo W. Piſzczalle z Urzędem na Tradycyi będącemu, do teyże Tradycyi przeſzkodą, kiedy na ten czaſ tychże Dokumentow niebyło, a bytność ich teraznieyſza, kiedy nie twierdzi iżby konwikcyą była nieprawna.

Piſzczallo wydał wlewk Staroſcicowi na Tradowaną ſobie poſſeſſyą Lackowſzczyzny, na pretenſye do Sttw z Rezyſtencyi konwikcyom dopełnionej wynikła, na odzyskanie per przez Sttw w czaſie teyże Rezyſtencyi zaſłużonych, i cały proceder ſwój z Sttm mianu, temuż Sttw do dochodzenia wiał.

A Stc wzajem opifał ſię ewinkować Piſzczallę od Sttw, jedno co dodawać do ewikcyi Dekretow ultimæ convictionis od prozekucyi Sttw.

1770. Julii r. d. Dwa wzajemne przyznane ugodliwe Zapiſy Legantur.

Cóż z nich wypada? Raz że Ewikcyą Sttc nie imna być powinna, tylo przez moc konwikcyi zupełney przy ugodzie i opifał ſobie wlanej.

Powtóre, że Sttc mocą czego nabył pretenſyą, mocą konwikcyi, więc mocą oney i zaſtepować winien.

Owoż kiedy zaſtepa wlewkowy ſtawa z tą całą konwikcyą, Dekretami oczew: Trblmi wſpartą i gruntowną. Staje ſię Ewikcyą na umorzenie wſzelkich przeciwko Piſzczalle pretenſyi z Rezyſtencyi konwikcyom wynikła.

Y kiedy ma ſobie wianą pretenſyą do Sttw względem podziałanych ſzkod przy Tradycyi Piſzczalle, tym marnym nie umorzoną przeciwko Sttm ma Konwikcyą.

Y nic ſłuſznieyſzego że Sttwie jako ſkonwinkowani niemocni rościć pretenſyą przeciwko Konwikcyom, a Sttc w ſtopniu Piſzczalla mocen dochodzić na gruncie teyże Konwikcyi pretenſyi Piſzczallaſkich. Tak bowiem

Konſt: 1726. titulo *Eksekucya* konkluduje: że ſkonwinkowanych przeciwko konwikcyom wſzelkie pretenſye abſque Inquiſitione & juramento uchylane, a wzajem konwikcyom wſzelkich pretenſye na ſkonwinkowanym w zupełności ſądzone być mają. Legatur.

A zatym jako żądana Actus contra convictionem dalej niemoga z inſtancyi Sttw niſi prze inſtantia wlewkowego Aktora, lub W. Piſzczalla tak Ewikcyą przez W. Sttc opifana będzieli mocna lub nie, wſzelako czy to ſkaſſowany, czyli utrzymany będzie Dokument Eviſtionis, Piſzczallo pociągnionym do tych pretenſyi być nie powinien, bo jeżeli Ewikcyą mocna, co i ſprawy niema z Piſzczallą, ale z Sttcem, czy ewikcyą zła o niego toć Sttc na Ewikcyą wzięte Dekreta wrócić, a WW. Sttwie przeciwko Dekretom mówienia poprzeſtać powinni.

Cześć Druga.

Ze też opify ugodliwe jako nic innego nie znaczą, tyle ſatysfakcyą Dekretowi nie dopełnioną, tak one będąły przyjęte, czyli odrzucone, ani WW. Sttw od ſatysfakcyi wymówią, ani W. Piſzczallę z poſſeſſyi przed ſatysfakcyą nie zrugują.

Queritur: Trzymają ſię JW. Sttwie tychże Zapiſow ugodliwych między Sttcem a W. Piſzczallą na wzajem in ordine Konwikcyi do Lackowſzczyzny zaſzley, czyli nie.

Jeżeli znają Sttwie Dokumenta ugodliwe za Dokumenta legalnie na Lackowſzczyznę zaſtawte, więc i obowiązkom ulegać powinni, idąc do Lackowſzczyzny. Jeżeli nieznają za Dokumenta, więc mocą Konwikcyi albo Lackowſzczyzny ſkonwinkowanej odſtąpić, albo ſatysfakcyą Dekretom do Lackowſzczyzny ſtoſującym ſię uczynić powinni. Bowiem przez też opify Lackowſzczyzna nie uwolniona od ſatysfakcyi.

Rekognoskuje tę prawdę Sttcie przez dokument aſſekuracyiny W. Piſzczalle dany in hac verba Summę Dekr: tem oczew: Trblskim w Ru 1761 Febr 27 d. Szadzoną y zaprzyſiężoną pro reali & liqu d. debito diſtinktim 10000 złt pol: za konwikcyę y expenſa Prawne y za wſzyſkie generaliter pretenſye W. Oberſzleytnanta do mocy JW. Stty Miń: brata moiego oſob y do Miſci Lackowſzczyzny s b quacung: tit: regulowane takż w ſpoſobie ręcznego długu dobrowolnie temuż W. Oberſzleytnantowi wyznaczylem y opifałem. W dowod.

1775 Julii 1. d. Dokument affekuracyiny prtr.
 Na czymże te suminę przez dokument affekuracyiny wyznana na satysfakcyą Dekretowi oczew: y konwikcyi opisaną zabezpieczył, na tychże dobrach Ladzkwsczyźnie konwikcyami przewidzionych. W dowod.

1775 Julii 1. d. iedney daty oblig prtr a wzajem tegoż dnia wlewek W. Starościcowi na konwikcyą przyznany legatur.

Cóż nato Stowie powiedzą mocen Starościc był opisywać te suminę na Ladzkwsczyźnie czyli nie mocen.

Jeżeli mocen był za konwikcyą do Ladzkwsczyzny regulowaną od Piszczały sobie przelaną opisać inekwitacyą do Ladzkwsczyzny, toć Stowie iść nie mogą do Lackowszczyzny nie oddawizy summy.

A jeśli niemocen Starościc opisywać inekwitacyi do Lackowszczyzny, więc niemocen y wlewku brać od Piszczały na konwikcyą do Lackowszczyzny regulowaną.

A zatym wszelako czy opisy ugodliwe będą utrzymywane to za niemi jako z pierwszego długu wypływającemi Stowie wypłacić suminę winni z Lackowszczyzny do której i inekwitacya opisana.

Czyli niebędą utrzymywane tedy mocą konwikcyi w tym samym obowiązku zostawać powinni, w jakim zostawali przed temiż opisami, kiedy Ladzkwsczyzna przewodami prawnymi skonwinkowana ni z konwikcyi przed Starostą niewymówiona y zapisami od satysfakcyi pierwszego długu niewyzwolona.

W reszcie osądzić dług Piszczaliński za pierwszy, WW. Starostow za pośledni, to będzie zgodnym z żalobami wszystkich stron rospierających się to będzie wyrokiem z Art. 54. z Rozdz. 4. zgodnym nie nad żaloby dodawać ani uymować niedozwalającym, będzie prawidłem prawa statutowego, że Oycowskie długi pierwey od Synowskich mają być znalezane y będzie pewnym wymiarem i prawidłości, że nikt niemocen Dobr konwikcyami obarczonych nikomu zawodzić.

Przeciwnie osądzić dług terazniejszy, za pośledniejszy inaczej nie można, chiba wyraży w affekuracyi należność rekognoskujące wygłozować, chiba wszystkie załoby z procederu wyrzucić i prawa Statutowego odstąpić, że nie na Sądzie nie ma być przydawano, ani uymowano, chiba WW. Sttom nakazać wyprzystać, że Oblig nie pochodzi z konwikcyi i wziętych kwitacyi.

Sprawa cała natym kończy się dać Sad z kąd Oblig pochodzi? czy jest Dekretowi satysfakcyi czy nie ma, a Stowie nie słyszącemi nato uczynili się i żadney prośbey iako przystoi, i należy rezolucyi niedali.

Ale do ustronnego udali się argumentu, że Sad sprawy między Stścicem a Piszczało niema wdawać się w kognicią raz że kopii Spraw niebyło, powtóre, że między sobą opiali się roprawować inubiquinario foro potrzebie że kognicya wieczytstego wlewku zachodzi, ergo remissa dari powinna do Ziem:

Owoż piękny argument W. Stw prosić remissy na sprawę, na który już jest Sad dany kilka Dekretami y ostatnim w terazniejszyim Tryble, do której już są wzajemnie aktoraty połączone.

Nie jestże to jedno co prosić aby sąd wzajemnych dowodow nie słuchał aby temu co Starostowie powiedzieli wierzył, a co Piszczało powie odrzucił, toć nowego a w kraju niesłychanego trzebaby prawa na to.

Jeśli prosiłz sprawy Piszczalińskiej do Ziemstwa, a iakże żadałz przed kognicyą jego possesji rehabicyi Lackowszczyzny.

Lecz próżne to są zarzuty kiedy idzie o kognicyą satysfakcyi Dekretowi Trybunałki: zawiązały te ugodliwe opisy z obligiem zupełną Dekretowi satysfakcyą? czyli nie remissa po Dekrecie oczewistym, nie kopia praw ale rozrządek być powinien w Trybunale.

Konst: 1647 pod Art. 88. z Roz. 4. w sprawach osądzonych, które in executione zostają appellacye nieidą y dyllacye.

Iakże tę sprawę na remissę wydać wolney appellacyi, gdy ona jest po Oczewistym Dekrecie Trybunałkim.

Ru 1793. Maja Apryla 13 Dnia Wykonaniem
Przyjezdu na Wernioje Imperatora Najjasniejszego
Imperatorowicz, Jegoj Calej Rodziny.

Ex Libris Jozepta Coronice
Prefecti Pontis Palatini
Otte

Содержащая Кнѣзю
Мостовицѣ Минской
Осиль Крѣпостной
БОРОМЕЦЬ

Rem. Targow. & A.

